

Ili navedene odredbe pak treba tumačiti na način da navedena tražbina ili pravo čine „obračunanu” obvezu (članak 53. stavak 3. Direktive) ili „već obračunan[u] obvez[u]” u trenutku sanacije banke (članak 60. stavak 2. točka (b)) i da su kao takvi izuzeti od učinka oslobođenja ili poništenja tih obveza ili tražbina te se, prema tome, u odnosu na društvo Banco Santander, koje je sljednik društva Banco Popular, mogu zahtijevati čak i ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

(<sup>1</sup>) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Okresný súd Bratislava III (Slovačka) – NFŠ a.s./Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky**

**(Predmet C-28/23, NFŠ)**

(2023/C 173/19)

Jezik postupka: slovački

### **Sud koji je uputio zahtjev**

Okresný súd Bratislava III

### **Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: NFŠ a.s.

Tuženik: Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

### **Prethodna pitanja**

1. Predstavljaju li ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava i predugovor o prodaji sklopljeni između ministarstva (države) i subjekta privatnog prava odabranog bez provođenja natječaja, „ugovor o javnim radovima” u smislu članka 1. stavka 2. točke (b) Direktive 2004/18 (<sup>1</sup>) ili članka 2. stavka 6. točke (c) Direktive 2014/24 (<sup>2</sup>) ako ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava predstavlja državnu potporu koju je odobrila Europska komisija u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, predmet obveza obuhvaćenih ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava jest obveza države da dodijeli bespovratna sredstva, kao i obveza subjekta privatnog prava da izgradi objekt u skladu s uvjetima koje je utvrdilo ministarstvo i omogući sportskoj organizaciji korištenje dijela tog objekta, a predmet obveza obuhvaćenih predugovorom jest jednostrana opcija dodijeljena subjektu privatnog prava u obliku obveze države da otkupi izgrađeni objekt, pri čemu ti ugovori predstavljaju međusobno vremenski i predmetno povezane okvire uzajamnih obveza između ministarstva i subjekta privatnog prava?
2. Protivi li se članku 1. stavku 2. točki (b) Direktive 2004/18 ili članku 2. stavku 6. točki (c) Direktive 2014/24 nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/*ex tunc*) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilaženje zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi pravila o javnoj nabavi?
3. Protivi li se članku 2.d stavku 1. točki (a) i članku 2.d stavku 2. Direktive 89/665 (<sup>3</sup>) nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/*ex tunc*) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilaženje zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi (zaobilaženju) pravila o javnoj nabavi, kao što je to slučaj u glavnom postupku?

4. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive 2004/18 ili članak 2. stavak 6. točku (c) Direktive 2014/24 tumačiti na način da im se protivi *ex tunc* pretpostavka da je predugovor o prodaji, kao što je onaj koji je predmet glavnog postupka, proizveo pravne učinke?

- (<sup>1</sup>) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).
- (<sup>2</sup>) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)
- (<sup>3</sup>) Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (89/665/EEZ) (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.).

**Žalba koju je 26. siječnja 2023. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija**

**(Predmet C-40/23 P)**

(2023/C 173/20)

Jezik postupka: nizozemski

**Stranke**

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, H. van Vliet i I. Georgiopoulos, agenti)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Nizozemska

**Žalbeni zahtjev**

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija, EU:T:2022:713,
- odbije četvrti i peti tužbeni razlog u predmetu T-469/20,
- upotrijebi ovlast iz članka 61. stavka 1. druge rečenice Statuta Suda Europske unije da sam odlučio o predmetu i tužbu odbije kao neosnovanu u cijelosti,
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

**Žalbeni razlozi i glavni argumenti**

Žalba se temelji na jednom žalbenom razlogu koji se sastoji od dva dijela.

Odlukom Komisije pobijanom u prvostupanjskom postupku (<sup>1</sup>) (u daljnjem tekstu: odluka) jedna je mjera proglašena spojiva s unutarnjim tržištem, a da pritom nije bilo konačno odlučeno je li ta mjera predstavljala državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U okviru prvog dijela navodi se da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da je Komisija mogla donijeti odluku o nespornosti u smislu članka 4. stavka 3. Uredbe 2015/1589 (<sup>2</sup>) samo ako je prethodno odlučila o tome je li sporna mjera predstavljala državnu potporu. Komisija smatra da različite metode tumačenja prava Unije ne mogu potvrditi taj zaključak. Osobito, pobijana presuda nije u skladu s ciljem zakonodavca Unije da se brzo razjasni je li mjera spojiva s unutarnjim tržištem. Naime, ako presuda ne ukine, Komisija će biti prisiljena, iako je već uvjerena da je određena mjera spojiva s unutarnjim tržištem, dugotrajno i nepotrebno ispitivati jesu li ispunjeni svi kriteriji iz članka 107. stavka 1. UFEU-a.